

400

UCHWAŁA Nr 284 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 grudnia 1971 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie dalszego rozwoju oszczędzania na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych Powszechnej Kasy Oszczędności.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 125 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie dalszego rozwoju oszczędzania na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych Powszechnej Kasy Oszczędności (Monitor Polski Nr 27, poz. 136) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 3 na końcu wyrazy „Banku Inwestycyjnym” zastępuje się wyrazem „banku”;
- 2) w § 5:
 - a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Gdyby cena 1 m² ogłoszona za rok, w którym dysponowano wkładem przeznaczonym na budowę domu jednorodzinnego lub lokalu w małym domu mieszkalnym, okazała się wyższa od ceny przyjętej za podstawę do obliczenia premii gwarancyjnej, Powszechna Kasa Oszczędności wypłaci tę różnicę uprawnionemu.”

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

- „5. Gdyby cena 1 m² ogłoszona za rok, w którym oszczędzający uzyskał przydział mieszkania spółdzielczego, okazała się wyższa od ceny przyjętej za podstawę do obliczenia premii gwarancyjnej, Powszechna Kasa Oszczędności wypłaci tę różnicę uprawnionemu.
6. Przepis ust. 5 nie ma zastosowania do członków spółdzielni, którzy otrzymali przydział mieszkań w budynkach oddanych do użytku przed dniem wejścia w życie uchwały nr 281 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1971 r. w sprawie zasad realizacji i finansowania uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 60, poz. 398).”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

401

UCHWAŁA NR 289 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 grudnia 1971 r.

w sprawie stworzenia warunków niezbędnych do zapewnienia bezpłatnej opieki zdrowotnej osobom prowadzącym gospodarstwa rolne.

W celu zapewnienia warunków niezbędnych do wykonania nowych zadań związanych z objęciem bezpłatną opieką zdrowotną osób prowadzących gospodarstwa rolne Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Fachowym pracownikom służby zdrowia zatrudnionym w zakładach opieki zdrowotnej otwartej i placówkach terenowych tych zakładów, w aptekach otwartych i punktach aptecznych oraz w żłobkach położonych na obszarze gromad oraz osiedli lub miast liczących do 2 tys. mieszkańców przysługuje:

- 1) dodatkowe wynagrodzenie określone w odrębnych przepisach,
- 2) zryczałtowany ekwiwalent pieniężny z tytułu najmu mieszkania u osoby prywatnej,
- 3) ryczałt za używanie własnego samochodu osobowego, motocykla lub motoroweru do celów służbowych.

§ 2. Zobowiązuje się prezydium gromadzkich, miejskich, osiedlowych i powiatowych rad narodowych do zapewnienia pracownikom określonym w § 1 mieszkania samodzielnego, wyremontowanego i posiadającego odpowiednie wyposażenie.

§ 3. 1. Pracownikowi określonymu w § 1 należy zapewnić mieszkanie w miarę możliwości mieszczące się w tym obiekcie co zatrudniający go zakład lub:

- 1) w innych budynkach pozostających w dyspozycji państwowych jednostek organizacyjnych bądź
- 2) w budynkach należących do osób prywatnych.

2. Jeżeli pracownikowi ma być udostępnione mieszkanie w budynku należącym do osoby prywatnej (ust. 1 pkt 2), koszt pierwszego remontu mieszkania obciąża prezydium właściwej miejscowo rady narodowej.

§ 4. 1. Zryczałtowany ekwiwalent pieniężny określony w § 1 pkt 2 wynosi miesięcznie:

- 1) dla osoby samotnej — 200 złotych
- 2) dla osoby mającej rodzinę — 400 złotych.

2. Zryczałtowany ekwiwalent pieniężny przysługuje tylko jednej osobie w rodzinie prowadzącej wspólne gospodarstwo domowe.

§ 5. Zobowiązuje się Ministra Komunikacji do określenia w porozumieniu z Ministrem Finansów i Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej wysokości i zasad przyznawania ryczałtu za używanie własnego samochodu osobowego, motocykla lub motoroweru do celów służbowych (§ 1 pkt 3).

§ 6. Zobowiązuje się Ministrów Handlu Wewnętrznego i Finansów do ustalenia trybu sprzedaży na dogodnych warunkach ratalnych samochodów osobowych pracownikom określonym w § 1 na zasadach ustalonych w uchwale nr 291 Rady Ministrów z dnia 1 grudnia 1967 r. w sprawie usprawnienia gospodarki służbowymi samochodami osobowymi.

§ 7. Zobowiązuje się prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do pokrywania kosztów spółdzielczych ośrodków zdrowia, wynikających z prowadzenia opieki zdrowotnej nad uprawnionymi do bezpłatnych świadczeń.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Zdrowia i Opieki Społecznej, Finansów, Handlu Wewnętrznego i Ko-

munikacji oraz prezydiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski
Wiceprezes Rady Ministrów

402

UCHWAŁA Nr 304 RADY MINISTRÓW

z dnia 28 grudnia 1971 r.

w sprawie gospodarki finansowej wojewódzkich przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej oraz przedsiębiorstw i jednostek organizacyjnych podległych Zjednoczeniu Państwowej Komunikacji Samochodowej.

Na podstawie art. 9 i 25 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111), art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o prawie bankowym (Dz. U. z 1960 r. Nr 20, poz. 121, z 1964 r. Nr 8, poz. 50 i z 1966 r. Nr 24, poz. 151) i art. 16 ustawy z dnia 2 grudnia 1958 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. Nr 72, poz. 356) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Przepisy uchwały dotyczą wojewódzkich przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej i wchodzących w ich skład jednostek organizacyjnych oraz przedsiębiorstw i jednostek organizacyjnych podległych Zjednoczeniu Państwowej Komunikacji Samochodowej.

2. Użyte w uchwale określenie:

- 1) „oddział” — oznacza:
 - a) zakład na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym działający w ramach wielozakładowych przedsiębiorstw oraz w ramach działalności gospodarczej Zjednoczenia Państwowej Komunikacji Samochodowej,
 - b) Przedsiębiorstwo Międzynarodowych Przewozów Samochodowych „Pekaes”;
- 2) „przedsiębiorstwo” — oznacza wojewódzkie przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej i Przedsiębiorstwo Spedycji Krajowej;
- 3) „zarząd” — oznacza zarząd wojewódzkiego przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej i Zarząd Przedsiębiorstwa Spedycji Krajowej;
- 4) „zjednoczenie” — oznacza Zjednoczenie Państwowej Komunikacji Samochodowej;
- 5) „jednostka nadrzędna” — oznacza zarząd oraz zjednoczenie;
- 6) „jednostki podległe” — oznacza jednostki podległe zarządom oraz objęte planowaniem centralnym jednostki podległe zjednoczeniu;
- 7) odpisy na fundusz zakładowy — oznacza również odpisy na fundusz za osiągnięcia ekonomiczne załóg.

3. Użyty w uchwale skrót:

- 1) „PKS” — oznacza jednostki wojewódzkich przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej,
- 2) „PSK” — oznacza jednostki Przedsiębiorstwa Spedycji Krajowej.

Rozliczenie zysków oddziałów.

§ 2. 1. Zysk oddziału podlega podziałowi według następującej kolejności na:

- 1) odpis na fundusz zakładowy, na podstawie odrębnych przepisów,
- 2) oprocentowanie środków trwałych,
- 3) wpłatę z zysku do budżetu przekazywaną do jednostki nadrzędnej według wieloletniej normy procentowej ustalonej przez jednostkę nadrzędną w stosunku do łącznej kwoty planowanego zysku oddziału, a zastosowanej do kwoty zysku faktycznie osiągniętego,
- 4) odpis na fundusz inwestycyjny.

2. Odpisy wymienione w ust. 1 pkt 1—3 są dokonywane obowiązkowo; jeżeli osiągnięty zysk jest niższy od planowanego i w związku z tym nie wystarcza na dokonanie tych odpisów, brakującą kwotą oddział obciąża fundusz statutowy. Na pokrycie potrzeb wymienionych w ust. 1 pkt 1 i 2 oddział może otrzymać z jednostki nadrzędnej dotację.

3. Oddziały dokonują odpisu na fundusz inwestycyjny według ustalonego przez jednostkę nadrzędną wieloletniego procentowego wskaźnika w stosunku do wartości brutto środków trwałych zmniejszonej o wartość pojazdów mechanicznych, uwzględniającego stopień ich umorzenia oraz rodzaj i stan zaplecza technicznego i eksploatacyjnego oddziału. Jeżeli zysk nie wystarcza na odpis w pełnej wysokości, oddział dokonuje go w wysokości niższej niż to wynika z ustalonej normy.

§ 3. 1. Po dokonaniu odpisów, o których mowa w § 2 ust. 1, 15% pozostałości zysku oddział może przeznaczyć na zasilenie funduszu inwestycyjnego. Dodatkowy odpis na ten fundusz nie może być wyższy od odpisu określonego w § 2 ust. 3.

2. Kwota zysku pozostała po dokonaniu dodatkowego odpisu na fundusz inwestycyjny podlega wpłacie do jednostki nadrzędnej.

§ 4. Jeżeli ustalony zgodnie z zadaniami narodowego planu gospodarczego planowany wynik oddziału nie wystarcza na dokonanie odpisów, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, 2 i 4, oddział może otrzymać z jednostki nadrzędnej dotacje na fundusze i straty.

§ 5. 1. Przed rozliczeniem wynik finansowy oddziału podlega weryfikacji w celu wyeliminowania:

- 1) zysku niezależnego od działalności oddziału,
- 2) zysku nieprawidłowego.

2. Za zysk niezależny od działalności oddziału uważa się zysk osiągnięty w wyniku zmian cen, taryf i płac, stawek amortyzacyjnych, stawek ubezpieczeniowych lub podatkowych, jeżeli decyzje w sprawie tych zmian ustalają, że jest to zysk niezależny od działalności oddziału, oraz zysk osiągnięty w wyniku zmian metodologicznych i organizacyjnych.